

C-47's svanesang og sidste flyvning fra Færøerne af Jesper Djurhuus (2016)

Gennem flere år havde jeg talt om, at jeg gerne ville en tur med 682 til Penemünde både for flyvningens skyld og samtidig for at se det historiske område fra krigens tid. I fødsels gave gav min kone mig så en tur til Penemünde med DC.3 Vennernes K-682. En dejlig sensommerdag mødte jeg i Roskilde og derude holdt 682, smuk og majestætisk og ventede på, at få luft under vingerne. Da jeg steg ind i flyet og mærkede duften af varm aluminium væltede minderne frem fra min tid som flytelegrafist i Flyvevåbnets transporteskadrille. Fra nord når vi på Færøerne kæmpede os ind gennem fjorden til Vager eller fløj i formation med en islandsk DC-3 såmaskine i forbindelse med Reykjavik lufthavns jubilæum – og mod syd med den faste rute til Luxemburg eller ned gennem Rhône dalen på vej til Sardinien, hvor vi lå i bunden af CB'erne og fik "øretæver".

Det var Peter Lunøe der skulle flyve os til Penemünde og det var lidt af et sammenfald for min første tur efter uddannelsen til flytelegrafist var den 2/10.1970 og med Peter Lunøe som fartøjschef i K-682. Flyvningen var fra Værløse til Tirstrup og retur. Den gang var telegrafisten fast besætningsmedlem på alle flyvninger.

Med et tilbageblik, må man erkende, at tiden forsvundet som sand mellem fingrene. Efter at have fløjet som telegrafist på C-47 og C-54 og 7 år på redningshelikopteren endte jeg på C-130 og Golfstream 'en – og hvad har det så med C-47 at gøre?

I weekenden den 17 – 19 juli 1982 udførte vi fiskeriinspektion i Nordatlanten med G-3 F-330. Den 19. gik turen hjemad og hvad ikke er usædvanligt var vejret på Vagar forholdsvis dårligt, Men vi fik vores clearings fra Iceland til Værløse i FL 390 og afsted det gik op i det gode vejr – men kort efter take-off fik vi indikationer om "High vibrations" fra de ene motor, som umiddelbart blev stoppet. Vi fløj nu på en motor - vi kunne ikke komme tilbage til Vagar pga. vejret der var blevet dårligere og vi kunne kun nå FL 260, så der blev sendt et "Pan-call" Vi fik FL 260 og gik direkte til Lossiemouth. På den sidste del af flyvningen blev vi fulgt af et SAR-fly fra RAF. Efter landing blev Flyvevåbnets tre G-3'er grounded. Nu kommer det! - en C-130 var til eftersyn en anden havde tekniske problemer den tredje var på Grønland, G-3'eren var grounded og på Færøerne havde en Lyns helikopter, som akut havde brug for reservedele – hvad var tilbage, selvfølgelig den trofaste C-47 som stod for at skulle udfases om 7 dage.

Den 23 juli gik turen med C-47, K- 685 med HEK som fartøjschef, først til Lossiemouth med nogle teknikere der skulle undersøge F-330. Når K-685 var valgt skyldes det, at den var udstyret med Decca, som kunne anvendes til navigation i området mellem Skotland og Færøerne. På denne flyvning var det telegrafisten der betjente Decca én.

Efter Lossimouth gik turen nordpå, vejret på Vagar var ok, men jo nærmere vi kom blev vejret dårligere og dårligere, det blev vurderet om der skulle laves en cloudpennetresien nord for Myggenæs og gå "på dækket" ind gennem fjorden, men det blev opgivet og turen gik tilbage til Lossiemouth, flyvetid 8:45.

Næste dag afsted igen mod Vagar og nu lå Færøerne badet i sol, som om øen ville byde den sidste C-47 flyvning velkommen på sin smukkeste måde. Næste dag den 25. juli gik turen fra Vagar i strålende solskin mod Værløse, hvor K-685 landede efter 4 timer og 30 minutter og en problemfri flyvning. Det næste der ventede K-685 var, at deltage i en farwell flight den 30. juni.

Så oprandt dagen den 30. juli 1982, hvor vi måtte sige farvel til C-47 epoken. Jeg fløj med HEK i K-682 i en formation med fire C-47. Først overflyvning af flyvestationerne med landing i Værløse. Under flyvningen sendte jeg på HF telegrafi via radiostationen i Karup, til alle flyvestationerne, C-47'ens Svanesang, som aldrig tidligere har været omtalt i vores blad:

*"Goddag mit navn er C-47
Vi har altid haft nok at gøre!
I luften har vi gjort vor pligt
Sjældent har vi haft et svigt!
For jer på jorden og her i sky
vil om vort navn altid stå gny!
Men ak – nu synger vi vor svanesang
farvel og tak for denne gang!"*

Efter turen rundt til flyvestationerne gik den sidste tur fra Værløse med overflyvning af Kastrup retur til Værløse, hvor vi drak en gravøl.

Nu sad jeg atter i 682 efter 34 år, hvor var det dog skønt jeg sugede det hele til mig, mens mange minder kom frem på nethinden – hvor er det dejligt, at der er foretagsomme mennesker der holder liv i K-682.

Svanesangen afsendes fra k-682 på den sidste flyvning